

Tale til Initiativprisen (af Carsten Jensen, redaktør på Teateravisen)

Initiativprisen til Teaterøen

For over ti år siden fik et turnerende børne- og ungdomsteater den forunderlige ide at slå sig ned i en forladt marinekaserne med hovedstadens største rensningsanlæg som nærmeste nabo og et nedlagt skibsværft som bolværk mod den øvrige omverden. Stedet udmærkede sig ved total mangel på trafikale infrastruktur, så teatret måtte anskaffe sig en gammel bus, der via et centralt opsamlingssted kunne bringe potentielle tilskuere fra civilisationen til forestillingerne derude på Refshaleøen på det allernordligste Amager.

Men Asterions Hus, som det jo var, ville ikke være alene om alle herlighederne, så teatrets medlemmer - Martin Ammundsen, Tilde Knudsen og Peter Kirk - satte gang i drømmen om at skabe et kunstnerisk arbejds- og frirum for teatre og projekter i alle genrer.

Og dermed var grunden gødet for det, der i 2013 blev til den selvstændige og selvejende institution Teaterøen - og som altså er dette års modtager af Initiativprisen.

Egentlig har Teaterøen været i Danske Teaterjournalisters søgelys i flere år, men det er jo en forening af besindige folk, som lige ville se, om der var tale om en døgnflue, en kunstnerisk robinsonade, der ville tilte under indtryk af manglende kollegial opmærksomhed, manglende publikums-appel og manglende økonomi.

Men Teaterøen er her altså endnu - et lille kulturimperium bygget på visioner og entusiasme mere end økonomiske realiteter, selvom man fra i år er blevet lille storbyteater i Københavns Kommune. Med temmelig beskedent årlig støtte på lidt over en million kroner.

Det er ikke meget til at drive de 3.000 lejede kvadratmeter, som Teaterøen efterhånden har under tag på tre-fire lokaliteter i det klondyke-agtige område. Her kan man nu støde på navne som Bunkeren, Panoramasalen, Nordpolen, Loftet, Sorte Anneksal og Udsigten og få forevist et skinbarligt krudtkammer, uhyggelige mandskabsbarakker - og en skøn udsigt over havneindløbet...

For udover at Teaterøen er vært for Asterions Hus og en håndfuld andre teatergrupper med fast tilknytning, så bruges stedet af en masse frie fugle og projektteatre, der låner lokaler og værksteder til deres produktioner. Og helt i Teaterøens ånd stiller man også gratis faciliteter til rådighed for udvalgte residencies-grupper.

Filosofien har været, at vil der flere til, lejer man bare nogle flere af de mange tomme bygninger i området og sætter dem i stand - og her kan man opleve CEO Peter Birk som energisk handyman.

Det har skabt et rummeligt og imødekommende miljø, der byder på egne forestillinger, gæstespil fra ind- og udland, kurser og workshops, huser festivaler som Det Frie Felts festival, CPH Stage - og Jazz-festival og arrangementer som Teater Tapas, Transformation og filosofiske samtaler med navne som Protreptik og Fragelité.

Teaterøen har også givet plads til folk fra udsatte sociale grupper, der har fået et tiltrængt arbejdsrelateret åndehul og entusiastisk har budt ind med hver deres formåen.

Desværre trues både det sociale aspekt og dele af kunsten af den permanent dårlige økonomi, der sætter det samlede aktivitetsniveau derude under pres, mens man prøver at optimere egenindtægter, støtte fra fonde mv.

Men Teaterøens korte historie har allerede vist, at man ikke overgiver sig uden videre. Og for den aldrig svigtende tro på projektet, mulighederne, visionerne og fremtiden - får Teaterøen Danske Teaterjournalisters Initiativpris 2017. Tillykke!